

KORT OCH BLANDAT volym 4

Att vara på toppen av utvecklingen?

Jag har svårt att föreställa mig att det kan komma någon ny teknik som kan vara lika revolutionerande som den vi kan se och ta del av idag. På samma sätt har nog generationerna före oss också resonerat – att de trots sig vara på toppen av utvecklingen. Och det har verkligen funnits många utvecklingstoppar genom årtusendena. Det är fascinerande hur människor på 2000-talet **före** Kristus hade en högt utvecklad kultur. (Förvisso inte i vår del av världen, men ändå ...)

Vi är begränsade av den tid vi lever i – oavsett när och hur vi lever. Det vår världsbild utgår från idag är inte densamma som för fyratusen eller hundra år sen ... eller ens för trettio.

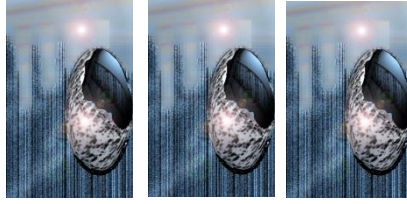
Idag finns svar på mycket eftersom utvecklingen och kunskapen går framåt på många olika områden – ändå förmodar jag att redan "de gamla grekerna" trodde detsamma.

Kanhända, får de framsteg och slutsatser som gjorts inom till exempel forskning, omprövas och kompletteras om 20-30 år. Dagens forskare och vetenskapsmän har kanhända inte gjort de rätta bedömningarna av allt som de "bevisat" idag. I de forskningsresultat som framläggs kan den mänskliga slutledningsförmågan ha fel. Vilket historien också bevisat vid flera tillfällen.

Så kan det även vara med vår andliga insikt: Vi kan tro att vi har fått grepp om det ena eller andra och ha en klar bild över hur det förhåller sig med tron på Gud och Jesus.

Men det kan visa sig att den treenige Guden inte alls förblir i det fack vi har försökt stoppa honom. Han kanske aldrig varit där över huvud taget! Det tycker jag är bra! För tänk om Gud bara är som en "Tröstenalle", liten och bärbar!? En komfortabel gud som är lätt att ta med sig och inte flyttar sig från den plats man lagt honom.

Visst är Gud med oss men vi ska vara tacksamma över att Han inte är det på våra villkor. Han kommer alltid att vara mer än vad vi någonsin kan föreställa oss

Många ord är snarlika och lätta att förväxla. När jag var ung under senare delen av 60-talet så lyssnade jag ofta på Tio-i-topp och andra popmusik-program. Jag spelade in låtarna på en gammal rullbandspelare och lyssnade på dem om och om igen, så att jag på det sättet lärde mig texterna utantill. Texterna var på engelska och jag sjöng som jag tyckte att artisterna sjöng. I en låt, "I am a rock" hade sångaren sina stövlar och nånting annat som beskyddade honom. Det verkade lite konstigt men allt är ju inte logiskt i låttexter.

Sen gick det en mängd av år och jag var på loppis på Vaksala torg i Uppsala. Där hittade jag en LP-skiva med Simon & Garfunkel.

Under åren hade min engelska förbättrats och när jag lyssnade på skivan så kunde jag med ett leende notera att det inte var stövlar (boots) utan böcker (books). Jag har mina böcker och min poesi som skyddar mig – sjöng rösten. Så några stövlar fanns inte med överhuvudtaget.

Sen finns det fortfarande många texter som jag inte alls kunnat höra vad de sjunger – jag vet ungefär hur det låter men inte vad det betyder. Så kan det vara med annat i livet också.

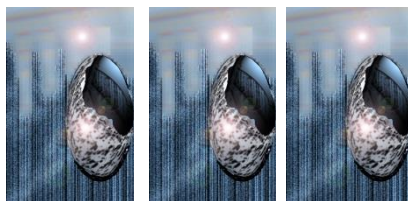
En väninna trallade som ung med i en låtrefräng med engelsk text "You really got me, you really got me". Hon sjöng som hon tyckte att det lät och det blev en svensk text med orden, gorilla kom in, gorilla kom in... Och varifrån den gorillan kom eller vad den skulle göra – det fick hon inte klarhet i.

Samma väninna hade som barn också många funderingar på var Abonnerad låg nånstans, eftersom det stod så på många bussar.

Såna här missuppfattningar finns det massor utav och jag anar att även du som läser detta har ett och annat exempel.

Något annat som har med ord att göra och ibland kan bli fel – är korsord. Jag har alltid ett liggande på dass och försöker lösa lite då och då. En gång fick jag faktiskt hjälp av en annan toalettbehövande korsordslösare. Det var ett trevligt par från Skellefteå som var och hälsade på oss i början på året och mannen hade passat på att suddas och skriva in de rätta orden. Tänk om det kunde vara så jämt – att någon kunde lägga till rätta, det man gör fel.

Gubben min är inte så intresserad av korsord men när min äldsta son eller mamma är här så kan jag få hjälp. En del vill helst lösa sina korsord själva men jag tycker att det är trevligt att lösa tillsammans – speciellt när jag kört fast.

Det där med bruksanvisning

Under sommaren 2011 laddade jag över några bilder till datorn från makens kamera. Jag tittade igenom dem och såg att det vara några som var i filmformat. (På den här tiden var det inte så vanligt att man kunde ta rörliga bilder.)

De var från julafton och det var på barnbarnet när vi satt vid matbordet och åt. Jag tittade på det och det var bara nån sekund och jag kunde inte begripa vad det var för vits med att spela in så kort. Och jag undrade vem det var som varit och fingrat på kameran? Det var tre såna där korta sekund-snuttar.

Så kom jag på att det är ljud på de där filmerna också, så jag slog på högtalarna till datorn. På en av snuttarna så hör jag min egen röst. "Inspelning ... jag ska ju inte spela in. Hur får jag bort det här ... ?"

Ibland behöver man inte fundera så länge på saker och ting. Som till exempel vem det var som hade fingrat på kameran!

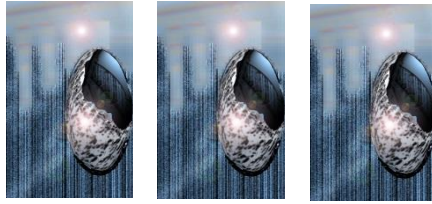
Jag är pinsamt oteknisk – eller så är jag bara slarvig på att läsa instruktionsböcker. Jag vill att det ska fungera ändå!

På min första digitalkamera – som tyvärr har lagt av – satte jag mig in i funktionerna hyfsat bra. Men det fanns en orsak till det:

Jag fick kameran som 50 årspresent av mina föräldrar (de hade valt mellan kamera och en ny lådhufts till köket). Jag uppskattade valet men hade haft lättare att nalka mig hurtsen än kameran. Tillsammans med kameran följde ett presentkort på 250:- för framkallning av bilder. Och den gick ut i slutet av maj – en dryg månad efter att jag fyllt år. Så vad göra? Det var ju bara att läsa och våga trycka! Och till slut lyckades jag så pass att jag tyckte det var roligt och innan tiden gått ut hade jag även använt presentkortet.

Maken är duktigare på att ta in bruksanvisnings-information än vad jag är. När vi hållit på och totalrenoverat kök och tvättstuga så har han satt sig in i hur maskinerna fungerar – å så har han fått visa mig. Det är väldigt bekvämt att kunna göra så men det är ju inte alltid som det finns någon att fråga – nån som satt sig in i hur det fungerar.

Gud har också gett oss en bruksanvisning och den är det inte heller alla som sätter sig in i och ändå är den viktigare än maskiner, kameror eller vad det kan vara som det finns instruktioner till.

Att tolka en bild

En bekant gillar också att ta bilder men han tar mest på människor. Han har ett bra teleobjektiv så han kan ta ögonblicksbilder ur folkvimlet utan att någon uppmärksammar det. Detta gör att folk är som de är – just där och då. Hans bilder är intressanta eftersom han har en god förmåga att fånga olika situationer och stämningar.

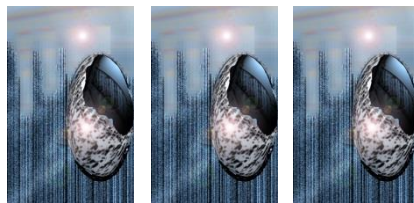
Vid ett tillfälle visade han mig några bilder som han hade i kameran. En bild var lätt att ge sin tolkning till: Det var två äldre par som pratade och log. De verkade glada att se varandra och hade kanske inte setts på ett tag.

Några sekunder senare var nästa bild tagen och den visade en negativ grimas hos en av herrarna. Den slog ikull den tidigare så gemytliga stämningen – eller rättare sagt min känsla av den tidigare bilden. Så det är verkligen inte lätt att tolka "rätt" utifrån ett fragment ur någon annans verklighet.

Lika svårt är det att rätt tolka Guds ord efter bara några rader. "Summan av ditt ord är sanning" kan man läsa i psaltaren 119. Men betyder det att summan är sann men inte delarna? Nej jag tror det är samma här som i så många andra sammanhang – man måste ha helheten för att rätt kunna tolka det man ser, hör eller läser. Helheten! – men den har man sällan.

Vad gäller den tidigare nämnda bilden – den grimaserande mannen kanske gjorde det åt något som sades – inte för att han ogillade sällskapet!

Så om något blir, vad det inte är, kan felet sitta hos betraktaren – inte hos de inblandade parterna!

Tankar kring blåbärskräm

Vid ett av tillfällena som jag satt och skrev på det här manuset blev jag sugen på kräm och mjölk, så jag hällde upp blåbärskräm i en tallrik och åt den vid datorn där jag skriver in mina tankar.

Plötsligt kände jag nåt i munnen som var ett blad och inte ett bär. Jag brydde mig inte så

mycket utan la bara bladet på tallrikskanten. Men så tänkte jag att man kan reagera på andra sätt;

- Har dom inte rensat bären ordentligt och det står på förpackningen att det är prima kvalité!

Eller så kan man tänka.

- Ja, va bra med ett blad, då vet jag ju att det verkligen är blåbär i krämen och inte nåt som kallas för naturidentiska smakämnen ...

Det fick mig att minnas ett tillfälle för många år sen när en granne bjöd in mig på en god sallad. Vi åt och småpratade tills jag fick tag på en liten vit larv på ett salladsblad. Grannen blev förskräckt över att ha bjudit på sallad med en sådan överraskning.

- Det gör väl inget, sa jag. Det visar ju bara att det inte är besprutat.
- Puh, suckade hon. Så tur att du tar det så bra ...

Om man skulle vara riktigt misstänksam så har förstäss konsumenten lurats att tro att det är riktiga bär med hjälp av några blad i produkten eller att maskarna läggs till i salladen för att ge intrycket av att det är kravodlat ...

Fast å andra sidan så blir det inget bra liv om man går runt och misstänker folk för än det ena och än det andra. Eller som uttrycket: "Det är bättre att bli bedragen av sina vänner än att misstro dem!" Fast jag har förstäss inte några vänner som producerar blåbärskräm till försäljning!

Förresten så är det inte bra att bli bedragen av sina vänner heller!

